

ನಾನು ಕಥಾಭಾಷೆಯನ್ನು
ಕಲಿತದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಿದ್ಧಾಂತ,
ಶಾಸ್ತ್ರ, ವಾಕ್ಯರಚನ, ಶಿಖಿಕೋಶದ
ಅಧ್ಯಯನದಿಂದಲ್ಲ; ನೇರವಾಗಿ
ಕೃತಿಯ ಒದಿಸಿಂದ; ಒಂದು
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತಂತೆ.

ಗೌರವದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು; ಹುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಸ ಫಿಲ್ಮ್‌ ರೇಡಿಯೋ ತಂದು ಗೋಡೆ ಕಪಾಟನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಲೋಕಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು; ಮನೆಯ ಅಂಗಳದವರೆಗೆ ವಾಹನ ಬಂದು ಹೋಗಲು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿದಳು; ಮುಂದುವರಿದ ಪಕ್ಷದ ಸಿಮೆಯ ಶೈಲಿನ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದಳು; ನನ್ನನ್ನು ಓದಲು ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಇಂಥ ಹೊಸ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಧ್ಯು ಅವಳ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಜಾಣ ಅನ್ನೋಽಪಾಯಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

◆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಈಗಲೂ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಿದೆ. ನಿಮ್ಮಾಗ್ರಿಗೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರೆ ಅವರು?
ನಮ್ಮೊಯ್ದು ಕರಾವಳಿ ಮತ್ತು ಬಯಲುಹಿಮೆಯ ಜಂಕ್ಷನ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದವರು ಕರಾವಳಿಯ ಉಲುರುಗಳಲ್ಲಿ ತೇರಿನ ಜಾತ್ರೆ ಶುರುವಾಗುವತನಕ, ಗಡಿಮಳೆ ಬೀಳಲು ತೊಡಗುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮೊಯ್ದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯ ಸನಿಹ ಕೆಲಸದ ಆಳಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಿಡಾರವಿದೆ; ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ನನ್ನ ಓದಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ಸಂಸಾರಗಳು ಉಳಿದು ಹೋದಧ್ಯು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕರಾವಳಿ ಅಥವ ಬಯಲು ಸಿಮೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸುರಕ್ಷಿತ ಅಡಗುತ್ತಾಣವಾಗಿತ್ತೇಂದು ಅನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಓದಿ ಬಂದ ಸಾಹಸಿ ಪೈಮಿಗಳಾಗಿದ್ದರು! ಆದರೆ, ಯಾರಾಗೂ ಹಾಗೆ ಸಂದೇಹ ಬಾರದಪ್ಪ ಅವರ ದಾಂತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

◆ ನಿಮಗೆ ಆಗ ಇದೆಲ್ಲ ಅಥವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೇ?

ಅಥವೆಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲಗೂಢ ಬೆರಗು, ಭಯ ಮತ್ತು ಬಯಕೆ. ಮನೆಯೋಳಿಗಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಟ್ಟಿಪ್ಪಾಡು ಮತ್ತು ಹೊರ ಬಿಡಾರದ ಸ್ವಭಂಗದತೆ ನನ್ನ ಲ್ಯೂಟಿಕ ಕಲ್ಯಾಂಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತಕ ಗ್ರಿಹಿಕೆಯ ನಾವೆ ಬಿರುಕು, ಬಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಗೊಂದಲದ ಘಟ್ಟ ಅದು. ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ತಾಕಲಾಟಿ, ಪಾಪ ಪ್ರಚ್ಚೆ, ಮಾನಾಪಮಾನದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ನನ್ನ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಫಾಸಿಗೊಳಿಸಿ